

MONS. STANISLAV ZVOLENSKÝ
pozsonyi érsek-metropolita

PÁSZTORLEVELE 2017 NAGYBÖJTJÉNEK ELSŐ VASÁRNAPJÁRA

Kedves testvérek,

megkezdjük a nagyböjti időszakot, amely a húsvét ünneplésére történő előkészület ideje. A keresztény hívek a legősibb időktől kezdve elsősorban három alapvető tevékenység segítségével – imával, alamizsnával és böjttel – készültek erre az ünneplésre. E tevékenységek egyikét, az imát soha nem csak mint közismert szavak személyes elmondását értették a csend pillanataiban saját háztartásukban vagy a templomban, hanem mindig tágabban értették azt, mint megnyílést az isteni gondolatokra és Isten tervére, mint meghallgatását és életük hozzáalakítását a Szentírás üzenetéhez.

A mai evangéliumban Jézus Krisztus megkísértéséről hallottunk. A „megkísértettnek lenni” kifejezés alatt általában olyan helyzetet értünk, amelyben valamelyik személy valami tiltott vonzását éli át. Ezért meglepően és bizonyos értelemben zavart keltően is hat amikor az evangéliumban azt halljuk, az Úr Jézus megkísértett volt. A Szentírás azonban arra hív minket, hogy a kísértést olyan helyzetként értsük, amelyben bebizonyosodik az élet alapvető döntéseinek szilárdsága, illetve mint alkalmat a személyes érésre és növekedésre. A kísértésben vagy próbatételben az elbukás veszélye is biztosan benne foglaltatik, ám ez a veszély nélkülözhetetlen, ha szeretnénk előre lépni, valamint kipróbáltakká és igazoltakká válni.

A Szentírás ismételten foglalkozik az ember életét érintő alapvető próbatételekkel; a kísértésekkel és próbatételekkel, melyekben az Atyaisten tervének elfogadása vagy visszautasítása mellett kell dönteni. Az első olvasmányban, a Teremtés könyvéből az ember, Ádám megkísértéséről, az evangéliumban pedig Jézusnak, az embernek és az Isten Fiának megkísértéséről hallottunk. A Szentírás összehasonlítja, hogyan állt helyt Ádám és hogyan állt helyt Jézus. Ádám saját téves elképzelése után döntött menni. Jézus ismételten igazolja, hogy Isten igéjét követi. Az első kinyújtja kezét, hogy a halál termését vegye, a másik az élet szerzőjévé válik. E pillanatban jó imádság lesz számunkra, ha őszintén és összeszedetten megfigyeljük, milyen döntéseket hoz Jézus a próbatételek azon helyzeteiben, amelyekben Isten tervének nem megfelelő megoldások kínálóznak. Nyilvánvaló, hogy Jézus Krisztus megkísértéseinek leírása Szent Máté evangéliumában ilyen típusú kérdéseket válthat ki bennünk: Hol található az a magas hegy, ahonnan a világ minden királyságát látni?

Hogyan bírta ki Jézus olyan hosszú ideig étkezés nélkül? Milyen alakja volt a sátánnak? A kérdések sora, illetve a szöveg megértésével kapcsolatos bizonyos nehézségek hosszabbra nyúlhatnak, de ezek is elegendők ahhoz, hogy tudatosítsuk, nem például orvosi lelethez hasonló pontos leírással találjuk szembe magunkat, hanem egy olyan szöveggel, amely fontos vallási üzenetet közvetít számunkra Istenről és rólunk, emberekről. Most pedig szenteljünk részletesebben figyelmet Jézus mindhárom megkísértésének, amelyek három valóság iránti állásfoglalásra vonatkoznak: a dolgok, az Isten és az emberek iránt.

Az első kísértés alkalmával az Úr Jézus arra volt felszólítva, hogy a köveket változtassa kenyérré. Nyilvánvaló, hogy kenyér nélkül nem lehetséges az élet. Istennél fontos, hogy minden embernek legyen mit ennie. Ám a kísértésre, hogy kihasználja képességeit „tartalék kenyér” előállítására, az Úr Jézus a Szentírás szavaival válaszolt: „Nem csak kenyérral él az ember, hanem minden igével is, amely Isten ajkáról származik” (MTörv 8,3). Csak az, aki Isten szavának fényében tekinti életét képes helyes módon megítélni evilág anyagi valóságainak értékét. Szükségünk van rájuk, nem kell megvetni és visszautasítani azokat, azonban a másik oldalon az anyagi valóságokat nem kell istenségeknek tartanunk. Teremtett, mulandó és átmeneti dolgok, nem abszolút valóságok.

A második kísértésben a sátán arra kéri Jézust, vesse le magát a templom magaslatáról, hogy kipróbálja, megmentik-e őt az angyalok. A Gonosz legalattomosabb cselszövése nem muszáj hogy az ember valamilyen erkölcsi bukásba csábításában legyen, hanem az igyekezetben, hogy megrontsa kapcsolatát Istennel. Ezt a célt akkor éri el, amikor az ember értelmébe férkőzik a kételkedés, hogy hűségese-e az Isten, betartja-e ígéreteit, s amikor e kételkedésből kifolyólag az ember Isten szeretetének bizonyítékait kezdi követelni. Mindenkivel előfordul, hogy hasonló kételkedés tölti el, mindenkinek harcolnia kell ezzel a kísértéssel is. Jézus is ki volt téve ennek a kísértésnek, de nem engedett a csábításnak, s még élete legnehezebb pillanataiban sem kérte Atyjától a szeretet semmiféle jelét, nem kételkedett hűségében, még a kereszten sem. Mi azonban engedünk e kísértésnek, amikor Istentől szeretetének jeleit kérjük irántunk, mindig, amikor azt kérjük, szabadítson meg minket csodás módon a nehézségektől és problémáktól. Az Úr Jézus más utat mutat nekünk. Minden helyzetben, a boldog és fájdalmas helyzetekben egyaránt nem azt kell kérnünk a Mennyei Atyától, hogy változtassa meg döntéseit és alakítsa azokat a mienkhez, hanem hogy ajándékozzon számunkra világosságot és erőt, amik szükségesek ahhoz, hogy minden próbatételből érettebben és feléje tanúsított reményünkben erősebben kerüljünk ki.

A harmadik kísértés alkalmával a sátán azt ígérte Jézusnak, mindent neki ad, de muszáj imádnia őt. Ez a mások feletti uralkodás kísértése. Az uralkodás és a szolgálat közti döntésről van szó. Ez a választás minden életállapotú embert érint: aki

műveltségre tett szert vagy tekintélyes pozíciót ért el segíthet a növekedésben valaki másnak, akinek kevesebb szerencséje volt, mint neki, vagy pedig visszaélhet a műveltségével és pozíciójával úgy, hogy megalázza a másikat, aki kevésbé rátermett. Akinek kezében van a hatalom, aki gazdag, szolgálatára lehet a kisebb vagyonúnak és kevésbé rátermettnek, vagy pedig elkezdhet fölényeskedni vele. Jézusnak nem hiányoztak az adottságok, hogy túlszárnyaljon másokat. Biztosan sikere lett volna, ha hódolt volna a sátán előtt, vagyis, ha felhasználta volna a hatalmat mások hatalmába kerítésére. Az Úr Jézus azonban más választást tett, szolgává lett. Soha nem hódolt valamilyen emberi bálvány előtt, nem hagyta magát elcsábítani a hatalommal, pénzzel, a siker- és dicsőségszerzés indítványával. Mindig és kizárólagosan az Atya szavait hallgatta. S a szolgálatnak és a testvéri segítségnek ezt a helyes útját kínálja Jézus Krisztus Atyja minden gyermekének.

Az Úr Jézus három megkísértésről vagy próbára tételeiről szóló elbeszélés által megfigyeljük az ő magatartását, amely helyes kapcsolatot mutat be a földi dolgokkal, az Atyaistennel, valamint fivéreinkkel és nővéreinkkel. Amikor saját kapcsolatainkat mérlegeljük a földi dolgokkal, az Atyaistennel, illetve fivéreinkkel és nővéreinkkel szemben, tudatosítjuk, hogy mindig találunk elegendő alkalmat arra, hogy valamit jóvátegyünk, tökéletesítsünk és újrakezdjünk életünk minden fontos területén. S ez a mi feladatunk a nagybőjti időszakban.

Életünk különlegesen fontos területeinek egyike az élet a házasságban és a családban, valamint fiatal testvéreink felkészülése a házasságra. Bizonyára Önök, kedves testvérek, akik szülőként élnek, igyekeznek fiaikat és leányaikat olyan módon nevelni, hogy jó férjek és feleségek, édesapák és édesanyák legyenek. E téren a családban történő nevelés rendkívül fontos. Ehhez a neveléshez azonban szeretnénk hozzájárulni a mi plébániai közösségeinkben is, és így, felhasználva az idei nagybőjt első vasárnapját közölni szeretném, hogy házasulandó testvéreink felkészülésének elmélyítése és megerősítése érdekében 2017. szeptember 1-től a mi Pozsonyi Főegyházme gyénkben kötelező bővített házassági felkészítés lesz érvényben.

Természetes számunkra, hogy a felnőttek felkészülése a megkeresztelkedésre, a gyerekek előkészülete az első szentgyónásra és első szentáldozásra, a fiatalok felkészülése a bérnálás szentségének vételére több hónapig tart. Egészen logikus és nélkülözhetetlen, hogy plébániai közösségeinkben házasságra való felkészítést is nyújtsunk, olyat, amely megfelel a társadalom jelenlegi összetett helyzetének. A felkészítés kilenc találkozó által valósul majd meg papokkal, animátor házaspárokkal és szakemberekkel, mégpedig esti, nappali vagy hétvégi kurzusok alkalmával. Bővebb információkat plébániáikon tudhatnak majd meg a házasságra készülő fiatal testvéreink.

Testvérek, az idei nagybőjti időszakban is nélkülözhetetlen, hogy megálljunk, hogy figyelmesen hallgassuk a Szentírás szavait s elgondolkozzunk azok felett. Fontos ismét bensőnkbe engedni Isten gondolatait és megújítani életünk alapvető választását – hallgatni Istent és szavainak fényében átértékelnünk az egyes eseményeket és cselekvésmódunkat a mindennapi életben.

Ennek értelmében kívánok mindnyájuknak áldásos nagybőjti időszakot!

+ *Stanislav Zvolenský*
✠ **Mons. Stanislav Zvolenský**
pozsonyi érsek-metropolita